

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 3. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p3_bZONE1447000/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mandhaftige Mandfolk!

Allerkiæreste Fruentimmer-Kærlige!

I Steden for en Kortale, vil jeg give mig den Ære at tilskrive den fineste Deel af Mandkønnet dette Skrift. Jeg behøver vel ikke at bede om Forlæbelse for saadant et Foretagende, der geraader Dem til ligesaa megen Ære, som Ansæelse.

Det er nu paa 8de Aar siden den lærde Verden blev beriget med det ligesaa vittige som vigtige Skrift, Saloppens Forunderlige Hendelser. Det behøves vel ikke at sige, at det var skrevet af en Mandsperson; thi hvad har Mandfolkene ikke at skrive om os Fruentimmer? Dersom de endda vilde lade det Stiklende og Satiriske mod vort svage Køn fare, kunde man nogensinde høre over med deres Skriversuge; men saa fik de ingen Afstræk, hvorfors de og ligesom udfunderer den Videnskab, at giøve sig lystige paa vor Bekostning.

Leverer da Mandfolkene Verden saa mange os nær-gaaende Skrifter, saa kan de vel ikke fortryde paa, at jeg, som et Fruentimmer, udgiøver dette lidet Skrift til Deres Berømmelse. Jeg tanker dermed at giøve Mandfolkene ligesaa stor en Tjeneste, som hiin, der udgav Saloppens Forunderlige Hendelser; helst da vore Mandfolk kan ikke nægte, at deres Overkiøler jo har været ligesaa mange, om ikke flere, forunderlige Hendelser underkastede, som vore Salopper. Ja, ieg haaber endog at fortiene Tak af den lærde Verden, fordi jeg har paa-taget mig disse dybe Undersøelsler og vigtige Opbøelsler. I det ringeste haaber jeg, at der bliver ikke en Overkiøler i heele Byen og Landet, som jo vil bære sine Hendelser i Lommen. Ja hvor kiøert vil det ikke vore Mandfolk, at see disse usørlignelige og allerkiøreste Overkiøler, igien-